

На основу члана 6. став 1. Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права („Службени гласник РС“, број 61/06 – пречишћен текст) објављује се, на српском и енглеском језику, Пресуда Европског суда за људска права по представи број 34425/04 – Стојановић против Србије, која гласи:

“САВЕТ ЕВРОПЕ

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка бр. 43494/07
СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА ЗА РАШКУ ОБЛАСТ
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), 26. маја 2009. године на заседању Већа у саставу:

Francoise Tulkens, *председник*,
Ireneu Cabral Barreto,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Andras Sajó,
Nona Tsotsoria,
Işıl Karakaş, *судије*

Françoise Elens-Passos, *заменик секретара Одељења*,

У вези с горњом представком која је поднета 25. септембра 2007. године,
У вези с званичним декларацијама којима се прихвата пријатељско поравнање у овом предмету,
После већања, доноси следећу одлуку:

ЧИЊЕНИЦЕ

Подносилац представке, Српска православна црквена општина за Рашку област, је епархија Српске православне цркве, са седиштем у Новом Пазару. Пред Судом ју је заступала гђа М. Поповић, адвокат из истог града. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) заступао је њен заступник, г. С. Царић.

Подносилац представке се жалио према члану 6. став 1. Конвенције због прекомерне дужине имовинске парнице коју је покренуо код Општинског суда у

Новом Пазару 19. септембра 1980. године. После два враћања предмета нижој судској инстанци, овај предмет је још у току пред првостепеним судом.

ПРАВО

Суд је 7. октобра 2008. године примио следећу декларацију од Владе:

„Изјављујем да Влада Србије нуди да исплати износ од 2.600 евра *ex gratia* Српској православној црквеној општини за Рашку област ради обезбеђења пријатељског поравнања у горе наведеном предмету који је у току пред Европским судом за људска права.

Овај износ, који треба да покрије сву нематеријалну штету, претрпљену због одуговлачења домаћег поступка, као и трошкове, претвориће се у домаћу валуту по курсу који важи на дан исплате без пореза који се може платити. Овај износ ће се исплатити у року од три месеца од датума обавештења о доношењу одлуке Суда према члану 37 став 1 Европске конвенције о људским правима. У случају да се овај износ не исплати у року од наведена три месеца, Влада се обавезује да ће на њега исплатити обичну камату, од истека тог рока до исплате, по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена. Ово плаћање ће представљати коначно решење овог предмета који је у току пред Европским судом за људска права. Потраживања подносиоца представке пред домаћим судом, судови Србије ће посебно разматрати и на њих ова декларација не утиче.“

Суд је, такође, 7. марта 2009. године примио следећу декларацију коју је потписао адвокат подносиоца представке:

„Познато ми је да је Влада Србије спремна да исплати *ex gratia* износ од 2.600 евра Српској православној црквеној општини за Рашку област ради обезбеђења пријатељског поравнања у горе наведеном предмету који је у току пред Европским судом за људска права... Прихватим предлог и одричем се свих даљих потраживања против Србије у вези с чињеницама које су довеле до ове представке. Изјављујем да ово представља коначно решење предмета ... [подносиоца представке] који је у току пред Европским судом за људска права. Потраживања ...[подносиоца представке]... пред домаћим судом, судови Србије ће посебно разматрати и на њих ова декларација не утиче.“

Суд је констатовао да је пријатељско поравнање постигнуто између странака. Задовољан је што се поравнање заснива на поштовању људских права како је дефинисано Конвенцијом и Протоколима уз њу и не налази разлоге општег интереса који оправдају наставак разматрања представке (члан 37 став 1 *in fine* Конвенције). Упркос томе, у посебним околностима овог предмета, Суд сматра да Држава треба да обезбеди да се предузму сви неопходни кораци да би се омогућило да се поступак оконча што је брже могуће, узимајући у обзир захтев исправног поступања. На основу горе наведеног, одговарајуће је да се овај предмет скине с листе Суда.

Из тих разлога, Суд једногласно

Одлучује да представку скине са листе својих предмета.

Françoise Elens-Passos,
заменик секретара Одељења

Francoise Tulkens,
председник

**EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME**

1959 • 50 • 2009

SECOND SECTION

DECISION

Application no. 43494/07

by SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVENA OPŠTINA ZA RAŠKU OBLAST
against Serbia

The European Court of Human Rights (Second Section), sitting on
26 May 2009 as a Chamber composed of:

Françoise Tulkens, *President*,

Ireneu Cabral Barreto,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

András Sajó,

Nona Tsotsoria,

Işıl Karakaş, *judges*,

Françoise Elens-Passos, *Deputy Section Registrar*.

Having regard to the above application lodged on 25 September 2007,

Having regard to the formal declarations accepting a friendly settlement
of the case,

Having deliberated, decides as follows:

THE FACTS

The applicant, Srpska Pravoslavna crkvena opština za Rašku oblast, is a diocese of the Serbian Orthodox Church, with its seat in Novi Pazar. It was represented before the Court by Ms M. Popović, a lawyer practising in the same town. The Serbian Government (“the Government”) were represented by their Agent, Mr S. Carić.

The applicant complained under Article 6 § 1 of the Convention about the excessive length of a property-related suit, which it had brought before

the Municipal Court (*Opštinski sud*) in Novi Pazar on 19 September 1980. Following two remittals, its case is currently still pending at first instance.

THE LAW

On 7 October 2008 the Court received the following declaration from the Government:

“I declare that the Government of Serbia offer to pay *ex gratia* 2,600 euros to “Srpska Pravoslavna crkvena opština za Rašku oblast” with a view to securing a friendly settlement of the above-mentioned case pending before the European Court of Human Rights.

This sum, which is to cover any non-pecuniary damage, suffered as a result of domestic procedural delay, as well as the costs and expenses, will be converted into the national currency at the rate applicable on the date of payment, and free of any taxes that may be applicable. It will be payable within three months from the date of notification of the decision taken by the Court pursuant to Article 37 § 1 of the European Convention on Human Rights. In the event of failure to pay this sum within the said three-month period, the Government undertake to pay simple interest on it, from expiry of that period until settlement, at a rate equal to the marginal lending rate of the European Central Bank during the default period plus three percentage points. The payment will constitute the final resolution of the case pending before the European Court of Human Rights. The applicant’s domestic claims shall be considered by the Serbian courts separately and are not affected by this declaration.”

On 7 March 2009 the Court also received the following declaration signed by the applicant’s lawyer:

“I note that the Government of Serbia are prepared to pay *ex gratia* the sum of 2,600 euros to “Srpska Pravoslavna crkvena opština za Rašku oblast” with a view to securing a friendly settlement of the above-mentioned case pending before the European Court of Human Rights ... I accept the proposal and waive any further claims against Serbia in respect of the facts giving rise to this application. I declare that this constitutes the final resolution of ... [the applicant’s] ... case pending before the European Court of Human Rights. The ... [the applicant’s] ... domestic claims shall be considered by the Serbian courts separately and are not affected by this declaration.”

The Court takes note of the friendly settlement reached between the parties. It is satisfied that the settlement is based on respect for human rights as defined in the Convention and its Protocols and finds no public policy reasons to justify a continued examination of the application (Article 37 § 1 *in fine* of the Convention). Nevertheless, in the particular circumstances of the case, the Court considers that the State should still ensure that all the necessary steps are taken to allow the trial to be concluded as speedily as possible, taking into account the requirements of the proper administration of justice. In view of the above, it is appropriate to strike the case out of the list.

For these reasons, the Court unanimously,

Decides to strike the application out of its list of cases.

Françoise Elens-Passos
Deputy Section Registrar

Françoise Tulkens
President“